

[Eva Ree.]

men vi er — langt de fleste af os — kommet til den overbevisning, at loven må liberaliseres, og at der må gives betydelig større støtte til en forbedret familiepolitik, netop som lovforslaget tilsigter det.

Vi er med andre ord enige med de mange, der har givet udtryk for, at familieplanlægning er bedre end abort, og at vi må have eller tage os tid og råd til at støtte de mange muligheder, der er for at forebygge eller forhindre uønskede graviditeter. Her har vi nok hidtil været for karrige på det økonomiske område. Ifølge lovforslaget vil der da også nu blive givet større og bedre støtte til at udbrede kendskabet til nye og effektive præventive midler. Der vil blive givet større økonomisk støtte til oplysningsvirksomhed om seksuelle spørgsmål og bedre støtte til seksualklinikkerne. Der peges også på det uheldige i, at lægekonsultation om svangerskabsforebyggelse ikke er omfattet af den bestående sygekasseordning. Det er et spørgsmål, der nu arbejdes videre med, ligesom der vil blive foretaget en ny undersøgelse af priser og avancer på svangerskabsforebyggende midler. Spørgsmålet om gratis udlevering af svangerskabsforebyggende midler har også været drøftet, men det er ikke muligt, som det fremgår af bilaget, at tage stilling til på nuværende tidspunkt, om denne tanke kan realiseres.

Der har i det hele taget været mange spørgsmål at drøfte og mange problemer at tage stilling til. Fru Lis Møller har været inde på den ret sene henvendelse, som de gynækologiske medlemmer af mødrehjælpens samråd her i Storkøbenhavn har rettet til justitsministeren, og jeg skal ikke gentage det. Jeg vil derimod gerne fremhæve, at vi i min gruppe er taknemlige for, at justitsministeren og regeringen har fulgt en mindretalsindstilling i betænkningen om adgang til svangerskabsafbrydelse om oprettelse af ankenævn. Vi føler det retfærdigt, at den nye lov giver mulighed for at indanke afgørelser om svangerskabsafbrydelse til et ankenævn, og håber, at denne vedtagelse underbygger det retfærdighedsprincip, som har været savnet.

Det skal erkendes, at det har været svært at drøfte denne lov og finde frem til de enkelte paragraffers ordlyd. Det har det været, bl. a. fordi man i en debat om svanger-

skabsafbrydelse næppe kan overbevise hinanden om de synspunkter, man har. Men retfærdighedsprincippet er netop et af de områder, hvor man kan nå til enighed. Der må også — som et af de mange alternativer til svangerskabsafbrydelse — være tilstrækkelige muligheder for økonomisk og anden støtte til dem, der inderst inde ønsker at gennemføre et svangerskab. Vi mener i venstres gruppe, at vi får loven fra 1956 ført videre frem i bedre overensstemmelse med retsbevidstheden, i mere samklang med den almindelige indstilling i befolkningen, mere tolerant end tidligere love. Vi finder det forståeligt, at der kan være forskellige opfattelser i befolkningen som i grupperne; det er der også blandt læger og sygeplejersker og mange andre, der beskæftiger sig med disse problemer.

Tilbage bliver, at der med det foreliggende lovforslag er skabt en forbedring, som vi kan tilslutte os, og jeg kan på venstres vegne anbefale at gå imod mindretalsindstillingen og stemme for justitsministerens forslag med de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Else-Merete Ross: Da spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse er et kontroversielt spørgsmål, har folketingsudvalget ment det rigtigt at udfærdige en meget udførlig betænkning og som bilag lade optrykke spørgsmål til og svar fra ministre. Jeg håber, at begge dele vil blive læst af befolkningen og ikke mindst af modstandere af lovforslaget, så de kan få et indtryk af, at dette lovforslag er blevet behandlet meget indgående og grundigt.

Jeg respekterer de mennesker, der har den religiøse eller moralske opfattelse, at selv en uønsket graviditet ikke bør afbrydes, og selv handler i overensstemmelse dermed. Fra 1937 har imidlertid afbrydelse af svangerskab været tilladt i visse tilfælde, og udvidelsen af indikationerne har specielt haft til formål at nedbringe antallet af illegale aborter udført af kvinden selv eller af kvaksalvere og få disse illegale aborter ind under området for legale aborter udført på betryggende måde. Målet må være ingen eller så få aborter som muligt. Den bedste måde at nå dette mål på er oplysning og vejledning i familieplanlægning gennem brugen af antikonceptionelle midler. Derfor